

Rapport

Datum: 28 juni 2007

Rapportnummer: 2007/138

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost op 29 maart 2005 buitensporig geweld tegen hem hebben aangewend.

Verder klaagt verzoeker erover dat politieambtenaren tijdens zijn verblijf op het politiebureau;

- ondanks zijn herhaalde verzoeken hem medische verzorging hebben onthouden;
- hem ten onrechte in een isoleercel hebben gezet.

Verder klaagt verzoeker erover dat in de rapportage over zijn klacht de feiten onjuist zijn geformuleerd.

Ten slotte klaagt verzoeker erover dat de beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost niet op alle door hem ingediende klachten heeft beslist.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker is 29 maart 2005 vroeg in de avond in de binnenstad van Helmond kort achter elkaar twee keer in een handgemeen verzeild geraakt met een andere man, verder te noemen F. Na het tweede incident, is verzoeker door de politie aangehouden en voor verhoor overgebracht naar het politiebureau te Helmond. Verzoeker heeft aangifte gedaan tegen deze persoon.

Er heeft geen strafvervolgning plaatsgevonden.

Wel heeft verzoeker een klacht ingediend bij de politie vanwege het optreden van de politie tegen hem.

2. In het op 30 maart 2005 door de politie opgemaakte proces-verbaal van verhoor heeft verzoeker onder meer verklaard dat hij op 29 maart 2005 omstreeks 18.00 uur in de Wolfstraat in Helmond zijn toenmalige partner Z., tegen het lijf was gelopen, waarbij hij haar had aangesproken en haar er op had gewezen dat zij de volgende dag bij zijn advocaat werd verwacht voor een bespreking. Op haar teken had zich daarna een verzoeker niet bekende man bij hen gevoegd. Toen verzoeker liet blijken daar niet van gediend te zijn, had de man hem vrijwel direct met zijn vuist in het gezicht geslagen. Daarop was een handgemeen ontstaan waarbij de man op enig moment een mes te voorschijn zou hebben gehaald en verzoeker met de dood zou hebben bedreigd. Verzoeker had zich verweerd en de man was op enig moment weggelopen.

Zowel verzoeker als zijn vrouw waren door de ter plaatste verschenen politie meegenomen naar het politiebureau. Verzoeker had geen aangifte gedaan tegen de man en had kort voor 19.00 uur het politiebureau weer verlaten.

Verzoeker was daarna vanuit het politiebureau rechtstreeks naar een koffiehuis in de Molenstraat gelopen waar hij F. opnieuw was tegengekomen. Dit had vrijwel direct in een nieuw handgemeen geresulteerd. Verzoeker was toen door de eigenaar van het koffiehuis de straat opgestuurd en had de politie gebeld. Nadat de politie was gearriveerd, had verzoeker F. opnieuw te lijf willen gaan. De politie had dit verhinderd en verzoeker opnieuw naar het bureau overgebracht.

3.1. Van de aanhouding van verzoeker is proces-verbaal opgemaakt. Hierin is onder meer de volgende informatie vastgelegd:

"Op 29 maart 2005, omstreeks 18.10 uur, kregen wij, verbalisanten, gekleed in uniform, rijdend in een als zodanig herkenbaar politievoertuig en dienstdoende met noodhulpsurveillance, de melding van de meldkamer dat er op de Wolfstraat te Helmond gevochten zou worden.

Toen wij, verbalisanten, ter plaatse waren zagen wij een manspersoon die zich voorstelde als, de hierboven volledig genoemde, A. Hij vertelde ons, verbalisanten (...), dat hij geslagen was door 2 Marokkaanse mannen. Wij, verbalisanten (...), hebben A. toen meegenomen naar het politiebureau Helmond-centrum. Op het politiebureau vertelde A. ons, verbalisanten (...), dat hij van het incident geen aangifte wilde doen. Hij wilde alleen zijn geld terug van een Marokkaanse vrouw die ook bij die 2 mannen op de Wolfstraat was. Hij zou nog geld tegoed hebben van deze Marokkaanse vrouw. Wij, verbalisanten (...), hebben de man toen uitgelegd dat hij daarvoor niet bij de politie moest zijn. A. werd hierop erg boos en is toen weggegaan. Dit was omstreeks 18.50 uur.

Omstreeks 18.55 uur kregen wij, verbalisanten, de melding dat er een conflict gaande was op de Molenstraat nummer (...) te Helmond en er zou sprake zijn van een mes. De melding was volgens de meldkamer niet helemaal duidelijk omdat de melder gebrekkig Nederlands sprak.

Toen wij, verbalisanten, ter plaatse waren zagen wij dat A. voor de deur van de Molenstraat (...) te Helmond stond. Dit pand is in gebruik als een Marokkaans ontmoetingscentrum. A. vertelde ons dat de man die hem op de Wolfstraat geslagen had daar binnen zat. Wij, verbalisanten (...), zijn toen naar binnengegaan om daar het verhaal aan te horen. Binnen werden wij, verbalisanten (...), aangesproken door F. Hij vertelde ons, verbalisanten (...), dat A. naar binnenkwam gerend en dat A. hem begon te slaan. Verder vertelde F. dat hij hiervan aangifte wilde doen en dat iedereen die daar aanwezig was het gezien hadden. Wij, verbalisanten (...), zijn toen naar buiten gelopen, waar A. stond. Wij, verbalisanten, zagen dat A. erg agressief werd en richting de deur rende. Wij,

verbalisanten, hebben A. toen, middels een verwurging, naar de grond gebracht en aangehouden."

3.2. F. heeft op 30 maart 2005 aangifte gedaan tegen verzoeker terzake van eenvoudige mishandeling en beschadiging van goederen. Hiervan is proces-verbaal opgemaakt.

Hierin is onder meer het volgende vastgelegd:

"Op dinsdag 29 maart 2005, omstreeks 18.30 uur liep ik op de Wolfstraat in de richting van de Molenstraat. Voor mij op het trottoir op een afstand van ongeveer 10 meter, zag ik en mij onbekend Marokkaans meisje lopen. Op dat moment zag ik dat een negroïde man mij voorbijfietste. Ik zag dat hij rechtstreeks naar het meisje dat voor mij liep, fietste.

Ik zag dat die man op de fiets, tussen de muur en het meisje reed. Ik hoorde dat die man tegen dat meisje zei: "Stoppen." Ik zag dat het meisje zich naar hem keerde, en gewoon doorliep. Meteen daarna zag ik dat die man het meisje met zijn vlakke hand hard en opzettelijk tegen haar achterhoofd sloeg. Ik hoorde dat dat meisje riep: "Niet slaan, niet slaan". Ik ben meteen naar hun toegelopen en ben tussen het meisje en die man zijn fiets gaan staan. Ik zei toen tegen die man dat hij niet moest slaan.

Ik zag en voelde dat die man mij bij mijn blouse vastpakte. Vervolgens trok hij mij naar hem toe. Omdat zijn fiets tussen hem en mij in stond, viel ik voorover. Hierdoor kwam die man ook ten val. De fiets lag toen op die man en ik lag op zijn fiets. Ik ben vervolgens opgestaan. Ik zag dat die man ook opstond en ik hoorde dat hij tegen mij zei: "Jij komt niet van mij weg vandaag". Ik wilde helemaal niet vechten met die man. Ik kende die man helemaal niet. Ik hoorde dat hij tegen mij schreeuwde: "Ik volg jou overal in Helmond, je komt niet van mij af". Ik zag dat die man zijn fiets losliet. Ik hoorde dat hij zei: "Jij moet niet weglopen, ik ga even iets halen". Ik zag dat er inmiddels veel mensen bij waren komen staan. Die mensen zeiden tegen mij dat ik weg moest gaan, omdat die man iets zou gaan halen. Ik werd bang en ben vervolgens weggelopen. Ik ben vandaar rechtstreeks naar het Marokkaans Centrum op de Molenstraat (...) gelopen.

Ik kwam omstreeks 18.45 uur aldaar aan. Daar zag ik dat mijn blouse geheel was gescheurd. Ik heb toen aan H. gevraagd of ik zijn telefoon even mocht lenen om de politie te bellen.

Toen ik wilde bellen zag ik dat die negroïde man het Marokkaans Centrum binnenkwam. Ik zag dat hij rechtstreeks op mij afliep. Toen hij vlak voor mij stond zag en voelde ik dat hij mij met zijn tot vuist gebalde hand opzettelijk en met kracht tegen mijn linkeroog sloeg. Dit herhaalde hij drie tot vier keer. Hij raakte mij hierbij op mijn rechteroog en op mijn lippen. (Noot verbalisant: Ik zie dat ongeveer een gezwollen rechter- en linkeroog heeft en dat zijn lippen onder het bloed zitten, verder zie ik dat ongeveer een kras onder zijn rechterneusvleugel heeft, en een kras in zijn nek links onder zijn kin.)

Ik zag en voelde dat hij met die klappen die hij mij gaf, mijn bril van mijn hoofd sloeg. Later zag ik dat mijn bril door die man vernield was en in twee stukken was gebroken. Vervolgens zag en voelde ik dat hij mij met zijn geschoeide rechter voet opzettelijk en met kracht tegen mijn linker knie schopte.

Ik ondervond hiervan veel pijn.

Als de pijn in mijn knie zo blijft als nu, dan ga ik morgen naar de dokter.

Ik heb de dader geen enkele aanleiding gegeven om dit te doen, en ik wens dat er tegen hem een strafvervolging wordt ingesteld."

3.3. Op 30 maart 2005 hoorde de politie als getuige de heer H. In het van dit verhoor opgemaakte proces-verbaal is onder meer het volgende vastgelegd:

"Bij ons aan tafel zat ook een man die wij allemaal F. noemen. (...) F. zat ongeveer een klein uurtje bij ons aan tafel. Op een gegeven moment zag ik dat de toegangsdeur van ons centrum openging en er een donkergekleurde, zwarte man kwam binnen stormen. Het zal toen ongeveer 19.30 uur zijn geweest.

Ik zag dat hij meteen op de tafel afkwam waaraan ik zat. Deze zwarte man, op dat moment de enige in het hele centrum, liep op F. af en sloeg hem met de vuist keihard in zijn gezicht. Hoeveel keren deze zwarte man heeft geslagen kan ik niet precies zeggen. In ieder geval meer als 1 keer.

F. had geen kans om ook maar 1 keer terug te slaan. Ik zag dat de bril van F. kapotging en dat zijn gezicht begon te bloeden.

Verschillende mensen in het centrum aanwezig, probeerden deze te scheiden. Ik zag toen, nadat F. en de zwarte man gescheiden waren, dat de zwarte man naar beneden liep.

Wij zijn toen ook gaan kijken en wij hoorden dat de zwarte man kennelijk zelf de politie belde. Deze kwam meteen daarna en namen de zwarte man mee. "

3.4. Onderaan het proces-verbaal van verhoor van verzoeker hebben de verbalisanten de volgende beschrijving gegeven van verzoekers verwondingen:

"Wij, verbalisanten, zagen dat verdachte een wondje had aan zijn rechteroor. Wij voelden dat er een buil op het achterhoofd en op de rechterslaap zat. Wij zagen dat het linker jukbeen en oogkas licht gezwollen waren. Wij zagen dat verdachte aan de binnenzijde van de onderlip gewond was en dat de onderlip aan de buitenzijde dik was.

Aan de rechterhand waren op de pink en de ringvinger op de knokkel een sneetje zichtbaar. De rechterwijsvinger aan de binnenzijde een verwonding had van ongeveer 1 cm. De linkerpols van de verdachte krassen had over een lengte van ongeveer 4 cm.

Verdachte geeft aan pijn te hebben aan de linkerkant van zijn strottenhoofd, aan de buitenkant van zijn linker bovenarm en de linkerknie."

3.5. Drie door de politie op 12 april 2005 gehoorde getuigen van de eerste vechtpartij hebben allen verklaard toen geen mes te hebben gezien.

Getuige Mu. verklaarde bovendien dat hij had gezien dat de twee mannen met de vuisten elkaar tegen het hoofd en het bovenlichaam sloegen.

Getuige Ho. verklaarde verder dat toen zij bij de vechtpartij arriveerde, verzoeker op zijn rug op straat lag terwijl de andere man, die zij overigens niet kende, bovenop hem zat en met zijn vuisten tegen zijn hoofd sloeg.

4.1. Verzoeker heeft op 30 maart 2005 een klacht ingediend bij de politie te Helmond.

Verzoeker klaagde er met name over dat dienstdoende agenten niet naar zijn verhaal luisterden maar wel naar de lezing van de wederpartij, dat hij ondanks veelvuldig verzoek geen medische verzorging had gekregen en dat hij na de eerste vechtpartij daarvan geen aangifte had mogen doen.

Voorts heeft verzoeker op 31 maart 2005 ook nog klachten ingediend bij de politie te Eindhoven. Hierbij ging het bovendien over buitensporige geweldaanwending tijdens de aanhouding. Verzoeker heeft tijdens een gesprek met de klachtbehandelaar op 19 mei 2005 meegedeeld dat deze klachten verder buiten beschouwing konden blijven.

4.2. In het kader van de klachtenprocedure heeft de klachtbehandelaar op 30 mei 2005 gerapporteerd aan de afdelingschef Helmond Centrum. Hierin was onder meer het volgende vastgelegd:

"Tijdens een eerste gesprek met (verbalisant; N.o.) D. bleek dat door hem op 30 maart 2005, de dag na het incident, reeds een aangifte was opgenomen van klager A. in verband met diverse strafbare feiten. Verder bleek dat door D. reeds een onderzoek was opgestart in verband met deze aangifte.

Vervolgens zijn de direct betrokken verbalisanten gehoord over de toedracht gedurende de beide incidenten. Na deze interviews werd op 11 mei 2005 een gesprek gehouden met klager A. (...) Gaandeweg het gesprek van rapporteur met A., gaf deze aan het gevoel te hebben dat rapporteur hem onvoldoende begreep vanwege het gebruik van de Engelse taal. Hij heeft vervolgens het voorstel gedaan een tweede afspraak te maken en het gesprek dan voort te zetten in het bijzijn van (een tolk; N.o.). Kort daarop werd deze afspraak gemaakt voor 19 mei 2005, op welke datum dat gesprek ook heeft plaatsgevonden. Mw R. is toen opgetreden als soort tolk en heeft het verhaal van Hr A. namens hem gedaan.

Conclusie:

Uit het onderzoek bleek het navolgende ten aanzien van de 3 klachtonderdelen:

Ad A:

Verbalisanten verklaren alle vier dat klager A. niet of nauwelijks naar hen wilde luisteren tijdens het gesprek na het 1e incident. Klager had volgens hen slechts aandacht voor zijn probleem bij het innen van een geldelijke vordering. Klager heeft zich volgens verbalisanten agressief en onredelijk gedragen, door te schreeuwen, met de vuisten op de tafel te slaan. Klager geeft aan dat de politie niet naar hem wilde luisteren. Hier staat klager pal tegenover de lezing van de vier verbalisanten. Klager is vervolgens verzocht het bureau te verlaten, aan welke verzoek klager heeft voldaan.

Ad B:

Met betrekking tot dit onderdeel van de klacht wordt door de vier verbalisanten als wel door de hulpofficier van justitie waarvoor verdachte is geleid, tegengesproken dat klager om medische verzorging heeft gevraagd. Wel zijn kleine verwondingen geconstateerd. Aan klager is water verstrekt.

Ad C:

Op 29 maart 2005 werd geen aangifte opgenomen door enig medewerker van de regiopolitie. Door de vier dienstdoende agenten wordt aangegeven dat klager A. hiertoe geen verzoek heeft gedaan. Met name de verbalisanten S. en L. geven in het proces-verbaal van aanhouding in mutatie (...) nog eens expliciet aan dat verdachte heeft aangegeven geen aangifte te willen doen.

Verbalisanten verklaren verder dat klager nauwelijks of niet naar hen wilde luisteren en zich onredelijk en agressief gedroeg. Overigens is door klager op 30 maart 2005 alsnog aangifte gedaan bij verbalisant D., welke aangifte heeft geleid tot een nader onderzoek tegen de verdachte.

Eindconclusie:

Klacht is alle 3 de onderdelen **ongegrond**.

In het gesprek met klager heeft deze aangegeven schriftelijk excuses te willen. Verder wil klager dat de verantwoordelijke politiemensen aangesproken worden.

Redenen voor het aanbieden van excuses of andere maatregelen in de richting van politiemedewerkers zijn niet gebleken.

Naschrift.

Conform de afspraak met klager is hem op 7 juni 2005 in een mondeling gesprek de uitslag van het onderzoek medegedeeld. Hierbij is aangegeven dat zijn klacht op alle onderdelen "ongegrond" is bevonden. Op zijn verzoek hem nog eens uitgelegd wat zijn verdere mogelijkheden zijn om verdere stappen te ondernemen."

4.3. Bij deze rapportage waren ook verklaringen gevoegd van betrokken ambtenaren.

4.3.1. Verbalisant B. verklaarde onder meer:

"Verder heb ik gehoord dat S. aan A. heeft gevraagd of hij aangifte wilde doen. A. wilde dat niet, hij wilde alleen zijn geld. Verder was en bleef A. agressief en was hij niet voor rede vatbaar. Hij luisterde volgens mij ook totaal niet naar wat er tegen hem werd verteld. Omdat hij bleef schreeuwen en er niets mee te beginnen was, is hem verteld dat hij moest vertrekken. Ondanks dat hij bleef roepen en schreeuwen is hij onder begeleiding van ons vieren naar de voordeur geloodst. Hierbij is geen fysiek geweld of zoiets toegepast. Af en toe heeft hij een duwtje gehad in de richting van de uitgang omdat hij bleef roepen en schreeuwen. A. is verder vertrokken.

Na ca. 5 minuten kwam er weer een melding van een vechtpartij in de Molenstraat. Ik ben daar samen met Br. naar toe gereden. S. en L. zijn ook gaan rijden. Dit keer waren Br. en ik als eerste ter plaatse. Ook was er nog een motorrijder ter plaatse gekomen. (...) Voor het Marokkaans Centrum troffen wij A. We hebben hem aangesproken. Ik kan me niet herinneren wat hij allemaal vertelde. Intussen waren S. en L. ook gekomen en zijn zij naar binnengegaan om te vragen wat er was gebeurd. Korte tijd later kwam L. naar mij toe en vertelde dat A. binnen iemand had mishandeld en dat er getuigen waren. Door het slachtoffer werd aangifte gedaan. Op dat moment ging de deur van het Marokkaans Centrum iets verder open en zag A. kennelijk de man die hij kort daarvoor had geslagen. Ik zag dat A. direct op de man afstormde. Omdat A. aangehouden kon worden voor de gepleegde mishandeling en ik verdere trubbel wilde voorkomen, heb ik A., die me als het ware voorbijliep, om zijn nek vastgepakt en naar de grond gebracht. Ik hield A. dus aan. Hierna heb ik hem samen met S. afgeboeid en in de politieauto geplaatst. Dat ging verder goed en zonder verzet of problemen. Hierop ben ik met verdachte A. naar het bureau gereden en heb ik hem ingesloten op de 3e etage. Ook dat gaf geen problemen. Na zijn insluiting heb ik A. niet meer gezien. Voor wat betreft de klachtpunten kan ik zeggen:

Dat A. zijn verhaal uitgebreid heeft kunnen doen. Hij was echter niet voor rede vatbaar en wilde niet naar ons luisteren. Hij was zeer agressief. Hij wilde alleen zijn geld.

Verwondingen heb ik niet gezien bij A. Aan mij heeft hij in ieder geval niet om een arts gevraagd. Voor wat betreft het doen van een aangifte kan ik zeggen dat hij uitdrukkelijk heeft gezegd geen aangifte te willen doen toen S. dat aan hem vroeg. Hij wilde alleen zijn geld en daar konden wij hem niet bij helpen en dat is hem uitgelegd, ook al luisterde hij niet. Ik vind zijn klacht totaal ongegrond."

4.3.2. Verbalisant S. verklaarde onder meer:

"Ik had op 29 maart 2005 dienst samen met L.

Op enig moment kregen we aan ass opdracht te gaan naar de Wolfstraat omdat daar onenigheid zou zijn.

Ter plaatsen troffen wij in een zijstraat van de Wolfstraat (Karel Raaijmakersstraat) een donkere man aan (A.). Hij vertelde dat hij kort daarvoor was bedreigd met een mes en was geslagen. Ik zag dat hij een bloedende lip had. De man vertelde dat hij was geslagen in de Wolfstraat nabij de hoek met de Heistraat. Intussen had L. een gesprek met andere mensen in de straat, waaronder een vrouw die liever niets wilde vertellen als er anderen bij waren. Omdat de dader weg was hebben we de man in de auto laten stappen en zijn we rond gaan rijden om de dader te vinden. Terwijl we daarmee doende waren kregen we de melding dat er aan het bureau een vrouw was aangekomen, die iets met de zaak te maken had.

Terwijl we naar het bureau reden, kwamen we langs het gebouw van het Marokkaans Centrum, in de Molenstraat. A. wees ons er op dat de dader vermoedelijk daar wel binnen zou zitten. We zijn doorgereden naar het bureau.

Op het bureau hebben we A. in het spreekkamertje op de begane grond geplaatst. In een gesprek dat met A. volgde bleek dat er iets van een relatie met A. en een vrouw was en dat hij van die vrouw € 9000 tegoed had. Hij toonde daar ook papieren van.

Intussen hadden we een gesprek met de vrouw aan de balie gehad, waaruit bleek dat A. inderdaad een vordering op haar had. Verder was daaromheen een heel verhaal over allerlei vervelende dingen tussen de vrouw en A. Ook is buurtbrigadier (...) nog geraadpleegd, omdat die op de hoogte was van de zaak. Vervolgens zijn L., ik en naar ik meen B., naar A. teruggegaan.

Toen L. de man duidelijk probeerde te maken dat hij daarvoor een deurwaarder moest vragen werd hij ontzettend kwaad. Hij stond op en begon tegen L. te schreeuwen. Hij sloeg met zijn vuisten op tafel en uitte zijn woede met veel kabaal. Ook scheurde hij zijn papieren over de vordering kapot. Ik heb de man geprobeerd tot kalmte te brengen. Dat lukte maar ten dele. Omdat de man niet voor rede vatbaar bleek hebben we hem gezegd dat hij moest vertrekken. Of de man toen heeft aangegeven aangifte te willen doen weet ik niet meer. Ik kan me dat in ieder geval niet herinneren.

Ook weet ik niet meer of hij daarvoor eventueel naar de volgende dag is verwezen. Wel weet ik voor 100% zeker dat hij niet om een dokter heeft gevraagd. Daar waren zijn verwondingen overigens ook niet naar.

Nadat de man vertrokken was, kregen we korte tijd later een melding van problemen bij het Marokkaans Centrum in de Molenstraat. Ik begreep meteen dat het met A. te maken moest hebben. Bij aankomst daar zijn L. en ik naar binnengegaan. In het gebouw zijn we aangesproken door een man die aangaf mishandeld te zijn door A. We hebben de naam van een getuige genoteerd en wilden met aangever naar het bureau. Toen we het gebouw uit wilden gaan, bleek dat A. voor de deur stond. Hij was in gesprek met collega B. Bij het zien van aangever wilde A. met geweld naar de aangever toe hetgeen door B. is belet door de man tegen te houden. A. was zo agressief dat B. de man tegen de grond heeft gewerkt, waarna ik hem af kon boeien. Ik denk dat de aanhouding door B. is gedaan. Ik heb er in ieder geval niets van gezegd tegen A. Hierna heb ik A in de dienstauto geplaatst, hem tot rust gemaand en zijn gordel omgedaan. A. zag in dat het niet goed was gegaan en werd rustig. Hij is door anderen dan ik overgebracht naar het bureau. Ik heb A. hierna ook niet meer gezien. Ik ben samen met L. begonnen aan het opnemen van de aangifte en het opnemen van de getuigenverklaring. Voor zover ik weet ik het overgegeven aan de GR, maar daar ben ik niet bij geweest.

Wat betreft de klacht kan ik zeggen dat we A. uitgebreid de kans hebben gegeven zijn verhaal te doen. We zijn hem van dienst geweest om samen met hem naar de dader uit te zien. Hij werd echter erg agressief en hysterisch en er was geen gesprek meer mee te voeren.

A. heeft aan mij niet om een dokter gevraagd, dus ook daar kan ik niets mee.

Voor wat betreft het doen van aangifte weet ik niet meer of hij dat wilde. Ik kan me ook niet herinneren of hij naar de volgende dag is verwezen.

Volgens mij is er geen onnodig geweld gebruikt tegen A.

Ik begrijp deze klacht niet."

4.3.3. Verbalisant L. verklaarde onder meer:

"Op de betreffende dag had ik samen met S. dienst in de DHP.

We kregen een melding in de Wolfstraat waar gevochten zou zijn. Er was sprake van mishandeling en bedreiging met een mes. Er is een 2e auto meegereden die was bemand met Br. en B. Nabij de coffeeshop in de Wolfstraat troffen we een Marokkaanse man, die later A. bleek te zijn. A. sprak gebrekkig Nederlands en vertelde dat hij in zijn gezicht was geslagen en dat de dader weggelopen was. Om in de omgeving de dader te zoeken, hebben we A. in de auto plaats laten nemen en zijn we rond gaan rijden. We hebben de dader niet gevonden. Hierop zijn we naar het bureau gereden om de zaak verder uit te zoeken. Terwijl we door de Molenstraat reden merkte A. op dat de dader waarschijnlijk in het pand van het Marokkaans Centrum zou zitten. Om escalatie te voorkomen zijn we doorgereden naar het bureau. We hebben A. in het ophoudlokaal geplaatst. Inmiddels had

ik gezien dat hij een beetje bloedde in of aan zijn mond of lip. A. toonde ons papieren waaruit bleek dat hij een geldbedrag te goed had van een vrouw. Ik meen dat het om € 9000 ging. A. had het alleen maar over het geld dat hij van de vrouw wilde hebben. We hebben hem proberen duidelijk te maken dat het een civiele zaak was. Ook hebben we hem verteld dat hij hiervoor naar een deurwaarder kon gaan. Ook hebben we uitgelegd dat die eventueel zelf beslag kon leggen, maar het allemaal geen werk van de politie was. A. wilde dat kennelijk niet horen en raakte door het dolle heen. Hij werd verbaal erg agressief en scheurde de papieren die over de vordering ging schreeuwend in duizend stukjes. Inmiddels stonden naar ik meen B. en Br. er ook bij. Omdat A. niet redelijk was en verbaal erg agressief bleef hebben we hem gezegd dat hij het bureau moest verlaten. A. bleef boos omdat hij zijn zin niet kreeg. Hierop is hij het bureau uitgezet. Hierbij is echter geen fysiek geweld of wat dan ook gebruikt. Hem is mondeling de deur gewezen. Voor zover ik me herinner is door A. tot op dat moment niet over het doen van een aangifte gesproken. Ook is hem niet gevraagd of hij aangifte wilde doen voor zover ik weet. Ook heeft hij tot op dat moment niet om een arts gevraagd. Volgens mij zou dat ook niet nodig zijn geweest gezien de geringe verwonding. Wel heb ik hem water gegeven om zijn droge mond te spoelen. Ongeveer 10 minuten nadat A. het bureau had verlaten, kregen we een melding van een vechtpartij in het Marokkaans Centrum in de Molenstraat. S. en ik hadden meteen het idee dat het weer om A. zou gaan. S. en ik en ook B. en Br. zijn naar de Molenstraat gegaan. Bij aankomst zag ik dat A. voor het centrum op een bankje zat. S. en ik zijn het centrum ingegaan, naar boven, om te horen wat er was voorgevallen. B. en Br. zijn bij A. gaan staan. In het gebouw kregen we te horen dat A. een bezoeker pardoos had geslagen en dat daar veel getuigen van waren. Het verhaal aangehoord en gevraagd aan getuigen om naar het bureau te komen. Vervolgens met aangever naar het portaal naar de uitgang gelopen en met hem gesproken. Hij bleek geslagen te zijn en zijn bril was stuk. Ook had de aangever verwondingen in zijn gezicht. Aangever verklaarde zonder aanleiding te zijn geslagen. Toen we met aangever naar buiten wilden met de bedoeling naar het bureau te gaan voor het opnemen van de aangifte, zag A. de aangever kennelijk. Ik zag dat A. snel reageerde bij het zien van (aangever; N.o.) en op hem af wilde gaan. A. reageerde als een dolle stier. Ik zag dat B. die bij A. stond snel reageerde en A. onder controle bracht door hem om de nek te pakken en tegen de grond te werken. Dat was nodig omdat hij zeer agressief was. Inmiddels was er ook een motorrijder ter plaatse (...).

A., die was aangehouden, is geboeid en door B. en Br. naar het bureau gebracht. Ik meen dat B. de handboeien heeft aangelegd maar dat weet ik niet zeker. Ik neem aan dat B. en Br. hem hebben ingesloten op de 3e etage.

S. en ik zijn met aangever naar het bureau gegaan. S. is de aangifte op gaan nemen en ik heb de hulpofficier PA verslag gedaan. Ik ben met PA meegegaan om de voorgeleiding te doen. Wat ik me daarvan herinner is dat A. op de gang van het cellenblok wilde bidden. Er is niet gesproken over aangifte doen of de wens van A. om een dokter te spreken. Na de voorgeleiding heb ik A. niet meer gezien. Voor wat betreft de klachtpunten kan ik zeggen:

dat we hem uitgebreid zijn verhaal hebben laten vertellen en hem volledig hebben aangehoord. Omdat het alleen maar ging over het innen van zijn geld, hebben we hem advies gegeven hoe hij dat aan moest pakken.

Dat ik zeker weet dat hij in mijn bijzijn niet heeft gevraagd om een arts. Overigens was dat gezien de geringe verwonding ook niet aan de orde. Wel heb ik hem water gegeven om zijn mond te spoelen.

Ook heeft A. niet verzocht om het doen van een aangifte. Misschien dat hij heeft bedoeld aangifte te willen doen van het feit dat de vrouw hem het geld niet wilde geven, maar in dat geval is hem duidelijk uitgelegd wat zijn mogelijkheden zijn.

Verder kan ik nog toevoegen dat ik na het eerste incident de betreffende vrouw die aan A. geld zou moeten betalen ook een het bureau is geweest en ik met haar gesproken heb. Ze vertelde mij dat A. haar stalkt en tot prostitutie wil dwingen. Haar advies gegeven het geld zo vlug mogelijk te betalen om van A. af te zijn."

4.3.4. Verbalisant Br. verklaarde onder meer:

"Naar aanleiding van de klacht kan ik het volgende zeggen. Ik had die dag samen met B. dienst en had DHP. We kregen een melding te gaan naar de Wolfstraat omdat daar een vechtpartij zou zijn op straat. Ook een andere eenheid met S. en L. werden aangestuurd. We waren als eerste in de Wolfstraat en werden aangesproken door een persoon die vertelde dat we ter hoogte van de Karel Raijmakersstraat moesten zijn. Intussen waren S. en L. er ook, die al meteen doorreden naar die plek. Wij zijn daar achteraan gereden. Terwijl S. en L. in gesprek gingen met de melder, later A., hebben wij met een jongen gesproken, die wist te vertellen dat er was gevochten en dat A. ook met een ijzeren staaf had geslagen. A. zou gevochten hebben met een ander man en er zou volgens de getuige ook een vrouw bij betrokken zijn. Na het verhaal aangehoord te hebben zijn S. en L. met A. rond gaan rijden om de dader te vinden. Wij zijn naar het bureau gereden. Aan het bureau kreeg ik mee dat er aan de balie een vrouw was, die er mee te maken had. Van het gesprek dat zij heeft gehad heb ik niets meegekregen. Ik was daar niet bij. S. en L. hebben dat gesprek gevoerd. Ik ben er wel bij geweest toen S. en L. een gesprek hadden met A. Dat was in het ophoudlokaal. Ook B. was daar bij. A. wilde zijn verhaal kwijt over geld wat hij te goed had en werd erg boos en verbaal agressief. Hij had het vooral tegen L. Ik heb zelfs gedacht mijn pepperspray misschien te moeten gebruiken. A. bleef het voornamelijk over zijn vordering hebben en wilde niet luisteren. We probeerden hem rustig te krijgen maar dat lukte niet. We konden er geen kant mee op.

Nog enige tijd gepoogd te hebben met hem een zinnig gesprek te hebben, is hem gezegd dat hij moest vertrekken. De reden was dat we hem zo niet konden helpen. A. is toen vertrokken zonder dat fysiek geweld tegen hem is gebruikt. Ik heb hem niet aangeraakt en voor zover ik weet de anderen ook niet. Hij is mondeling de deur uitgezet.

Na ongeveer 10 minuten kwam er een melding van een vechtpartij in de Molenstraat. S. en L. en ik en B. zijn ook daar naar toegegaan. Later is motorrijder (...) ook gekomen. Samen met B. trof ik voor het Marokkaans Centrum in de Molenstraat A. aan. Hij zat daar op een bankje. We zijn een gesprek met hem aangegaan. Hij vertelde dat de man die hem geslagen had binnen zat in het Marokkaans Centrum en een mes had. Hij vertelde ook de melder te zijn. S. en L. zijn het centrum ingegaan om te zien wat er aan de hand was geweest. Ondanks dat A. opgefokt was, verliep het gesprek rustig. Op het moment dat S. en L. met de aangever het Marokkaans Centrum uitkwamen, vloog A. op en wilde in de richting van de aangever. Ik zag dat B. reageerde door A. om zijn nek te pakken en hem tegen de grond werkte. Dit om te voorkomen dat A. de man weer aan zou vliegen en mogelijk mishandelen. A. is geboeid en door mij en B. overgebracht naar het bureau. Dat overbrengen ging rustig en zonder trubbel. A. was aangehouden door ons en op het bureau ingesloten. S. en L. zijn begonnen met het opnemen van de aangifte en het verhoor van een getuige.

Ik ben verder niet bij de insluiting geweest. Ik heb A. ook niet meer gezien of gesproken.

Voor wat betreft de klachtpunten kan ik zeggen dat

dat we uitgebreid naar A. hebben geluisterd, maar hij niet naar ons

Ik weet niet of hij verwondingen had. Hij aan mij in ieder geval niet om een arts gevraagd en ook niet aan een ander voor zover ik weet

Voor zover ik weet heeft A. niet gesproken over het doen van aangifte. Hij wilde alleen zijn vordering innen.

Verder kan ik zeggen dat het geweld dat B. heeft gebruikt bij de aanhouding van A. nodig was om verdere escalatie te voorkomen en binnen elke proportie was."

4.3.5. Hulpofficier van Justitie PA. verklaarde onder meer:

"Op 29 maart 2005 was ik OVD (officier van dienst; N.o.) en ben ik benaderd voor een voorgeleiding in Helmond. Ik heb toen op de 3e verdieping van het politiebureau, in het cellencomplex, de voorgeleiding gedaan van verdachte A. Hij was aangehouden terzake mishandeling.

Bij zijn voorgeleiding ontkende hij de mishandeling en gaf aan zelf bedreigd en mishandeld te zijn. Hierbij heeft hij tegen mij niet over het doen van een aangifte gesproken.

Verder vroeg de man om water wat ik hem gegeven heb. Vervolgens wilde hij bidden. Ik heb dat ook goed gevonden en voorafgaande aan dat bidden wilde de man zich wassen, hetgeen ik hem ook toegelaten heb. Toen de man zich gewassen had gaf hij aan op de gang van het cellencomplex te willen bidden. Ik heb toen gezegd dat hij kon bidden in zijn

cel en de locatie waar we op dat moment waren niet was ingericht om te bidden. Ik heb hem toen gezegd dat hij in Eindhoven kon vragen om mogelijk op de binnenplaats van het cellencomplex daar te mogen bidden. Verder kan ik zeggen dat ik me van de man geen verwondingen kan herinneren. Ik heb er ook niets over opgeschreven. Indien er verwondingen zijn schrijf ik dat doorgaans wel op. Verder kan ik me ook niet herinneren dat de man mij om medische verzorging heeft gevraagd. Indien men dat doet zal ik altijd een arts laten waarschuwen omdat die behoefte in te vullen. Het gedrag van de man was dat hij steeds meer van mij verlangde naarmate ik hem dingen toestond. Ik heb hem toegestaan wat redelijk was. Verder was de man het er niet mee eens. Ik heb hem verder in verzekering gesteld in belang van het onderzoek, waarna ik ben weggegaan."

5. Bij brief van 7 juni 2005 gaf de korpsbeheerder zijn beslissing op verzoekers klachten van 29 maart 2005. In deze brief deelde de korpsbeheerder onder meer het volgende mee:

"1. 'Dienstdoende agenten wilden niet naar het verhaal van klager luisteren, alleen naar het verhaal van de tegenpartij'.

De vier betrokken agenten verklaren dat u niet of nauwelijks naar hen wilde luisteren tijdens het gesprek na het 1e incident (Wolfstraat). Volgens de agenten had u slechts aandacht voor het probleem met het innen van uw geldelijke vordering. Verder blijkt dat u zich tijdens dat gesprek agressief en onredelijk heeft gedragen, door te schreeuwen en met vuisten op de tafel te slaan. Uw mening staat in deze pal tegenover die van de politiemedewerkers.

Vervolgens is u verzocht het politiebureau te verlaten, hetgeen u heeft gedaan.

Dit deel van uw klacht acht ik ONGEGROND.

2. 'Klager had verwondingen aan zijn gezicht en wilde hiervoor een arts, die hem door de dienstdoende agenten werd geweigerd' .

Met betrekking tot dit onderdeel van de klacht wordt door de vier agenten als wel door de betrokken hulpofficier van justitie, waarvoor u werd geleid, tegengesproken dat u om medische verzorging heeft gevraagd. Wel is licht letsel bij u gezien. Dit deel van de klacht acht ik ONGEGROND.

3. 'Klager wilde aangifte doen, men nam van hem geen aangifte op, hij werd buitengezet en hem werd medegedeeld dat hij de volgende dag maar terug moest komen voor het doen van aangifte'

Op 29 maart 2005 werd van u geen aangifte opgenomen. De 4 agenten verklaren dat u geen verzoek tot het doen van aangifte heeft gedaan. Twee van die vier verklaren u daar expliciet om gevraagd te hebben, waarna u heeft aangegeven geen aangifte te willen doen. Overigens heeft u op 30 maart 2005 alsnog aangifte gedaan, welke aangifte is

opgenomen wat inmiddels heeft geleid tot een nader onderzoek door de rechercheafdeling. Ook dit deel van uw klacht acht ik ONGEGROND.

Uit bovenstaande trek ik de conclusie dat uw klacht op alle onderdelen ongegrond is."

6. Bij brief van 1 september 2005 liet de officier van justitie te 's-Hertogenbosch verzoeker weten dat geen strafvervolgning zou plaatsvinden. Als reden werd opgegeven dat het opsporingsonderzoek niet had aangetoond wie van de beide betrokkenen, verzoeker of de heer F. met vechten was begonnen.

7. Op 28 oktober 2005 zond verzoeker de Nationale ombudsman een medische rapportage toe. De rapportage bevatte - onder meer - de volgende tekst:

"31-03-2005 S 2 dgn geleden op straat aangevallenen met mes bedreigd.

Zelf ook in cel geweest. 1 persoon gepakt, had mogelijk te maken met ex. Nu pijn re vinger, li wang, op schedel en in mond.

O Dig 2 re hand tpv dist phalanx klein wondje, niet duidelijk ontstoken. Grote afte in mond onderlip.

Drukpijnlijke plek li achter op schedel. Li wang gevoelig, g.a. zichtbaar. Hematoom op li bovenarm.

E aangevallen op straat."

Rechts van de tekst stond een stempel met adresgegevens van een huisarts te Helmond.

I. Ten aanzien van het aanwenden van geweld

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat ambtenaren van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost bij zijn aanhouding op 29 maart 2005 buitensporig geweld tegen hem hebben aangewend.

2. Onder verwijzing naar zijn brief van 7 juni 2005 heeft de korpsbeheerder te kennen gegeven alle klachtonderdelen ongegrond te achten.

Beoordeling

3. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel.

4. Het staat vast dat verzoeker de heer F. te lijf wilde gaan toen deze op 29 maart 2005 het koffiehuis in de Molenstraat te Helmond wilde verlaten.

Verbalisant B. heeft verzoeker hiervan weerhouden door hem toen met enige kracht naar de grond te werken.

Op grond van de Politiewet 1993 is een politieambtenaar in de uitvoering van zijn taak onder omstandigheden bevoegd om daarbij geweld aan te wenden (zie Achtergrond, onder 1.). Gezien zijn eerdere ervaringen met verzoeker en het feit dat tegen verzoeker een redelijke verdenking was gerezen dat hij zojuist F. had mishandeld, kon verbalisant B. in redelijkheid besluiten dat terstond en zonder voorafgaande waarschuwing geweld tegen verzoeker moest worden aangewend om een nieuw handgemeen te voorkomen. Dat B. hierbij grenzen van evenredigheid zou hebben overschreden is niet aannemelijk geworden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van de medische verzorging

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat de politie na aankomst op het politiebureau bij herhaling zijn verzoek om medische verzorging heeft genegeerd. Ter onderbouwing hiervan gaf verzoeker te kennen dat hij enige keren vanuit de cel om hulp had gevraagd om de zware bloedingen te helpen stelpen.

Verzoeker heeft een medische verklaring overgelegd.

2. Van de zijde van de politie is hierover aangevoerd dat verzoeker na de aanhouding niet om een arts heeft gevraagd en dat daar gezien de aard van de lichte verwondingen ook geen aanleiding voor had bestaan. Wel was verzoeker op enig moment een glas water voorgezet.

Beoordeling

3. Het vereiste van bijzondere zorg houdt in dat bestuursorganen aan personen die onder hun hoede zijn geplaatst de zorg verlenen waarvoor deze personen, vanwege die afhankelijke positie, op die bestuursorganen zijn aangewezen.

4. Het is aannemelijk dat verzoeker tijdens de vechtpartij op straat met F gewond is geraakt.

Het proces-verbaal van verhoor dat de dag na het voorval is opgemaakt, bevat een nauwkeurige beschrijving van verzoekers verwondingen.

Het is niet aannemelijk dat deze verwondingen het gevolg zijn geweest van messteken. Geen van de getuigen heeft immers waargenomen dat F. tijdens de vechtpartij een mes zou hebben gebruikt. Voor zover verzoekers verwondingen het gevolg zijn van de vechtpartij, zullen deze dan ook veroorzaakt zijn door de op het lichaam toegebrachte slagen en stompen en het contact met het wegdek. Zowel uit de beschrijving in het proces-verbaal van verhoor als uit de medische verklaring blijkt dat het hier om relatief lichte verwondingen gaat. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker, zoals hij heeft gesteld, op 29 maart 2005 ernstig bloedverlies zou hebben geleden.

Het staat vast dat in ieder geval verbalisant L. deze verwondingen wel heeft waargenomen maar dat deze haar geen aanleiding gaven voor verder gaande verzorging dan verzoeker een glas water aan te bieden. Gelet op de eensluidende verklaringen van diverse politieambtenaren en de aard van verzoekers verwondingen, acht de Nationale ombudsman het niet aannemelijk dat verzoeker om bijstand door een arts heeft gevraagd.

Daarmee staat vast dat is gehandeld overeenkomstig de instructie als neergelegd in artikel 32 van het Huishoudelijk Reglement Ingesloten Arrestanten/passanten Helmond-Centrum (zie Achtergrond onder 2).

Overigens heeft verzoeker zelf in zijn verklaring van 19 mei 2005 in het kader van de klachtbehandeling te kennen gegeven dat hij om een handdoek had gevraagd om het bloeden te stelpen en in plaats daarvan enkele tissues aangereikt kreeg en dat hij daarna gelegenheid kreeg om bij de wc nog meer tissues te pakken.

Al met al acht de Nationale ombudsman het aannemelijk dat de politie verzoeker de onder de geschetste omstandigheden noodzakelijke zorg heeft geboden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Ten aanzien van plaatsing in een cel

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er verder over dat de politie hem ten onrechte in een isolatiecel heeft geplaatst. Ook heeft verzoeker te kennen gegeven dat hij tijdens het verblijf in zijn cel ernstig zou zijn mishandeld doordat politieambtenaren hem zouden hebben geschopt en getrapt nadat zij hem op de grond terecht hadden laten komen.

2. De korpsbeheerder heeft op dit onderdeel te kennen gegeven dat verzoeker op 29 maart 2005 om 19.20 uur op het politiebureau van Helmond is ingesloten en om 19.40 uur in verzekering is gesteld. De dag erna is verzoeker om 14.38 uur verhoord op het hoofdbureau van politie te Eindhoven waarna hij om 16.20 uur in vrijheid is gesteld.

Beoordeling

3. Het verbod van misbruik van bevoegdheid houdt in dat bestuursorganen een bevoegdheid niet gebruiken voor een ander doel dan waartoe die bevoegdheid is gegeven.

4. Tijdens een gesprek dat verzoeker op 19 mei 2005 in het kader van de klachtafhandeling door de politie had met de klachtbehandelaar heeft verzoeker onder meer te kennen gegeven dat hij strikte scheiding van zijn klacht over de politie te Helmond en van die over de politie te Eindhoven verlangde en dat hij zijn klacht over de politie te Eindhoven onder de aandacht wenste te brengen van Amnesty International. In vervolg daarop was ook het onderzoek van de Nationale ombudsman geheel toegespitst op de afwikkeling van de zaak te Helmond.

Nu in dit onderzoek is komen vast te staan dat dit onderdeel van de klacht van verzoeker geen betrekking heeft op het gebeuren in Helmond, mist dit klachtonderdeel ten aanzien van de territoriale eenheid Helmond feitelijke grondslag.

5. Verzoeker werd verdacht van het begaan van een strafbaar feit waarvoor het Wetboek van Strafvordering met het oog op waarheidsvinding de mogelijkheid biedt om de verdachte in verzekering te houden (zie Achtergrond, onder 3.). Van deze bevoegdheid is in dit geval gebruikgemaakt.

In afwachting van het verhoor als verdachte is verzoeker vervolgens ingesloten. Dat de insluiting op het politiebureau te Helmond ten onrechte heeft plaatsgevonden is niet gebleken. Ook is niet gebleken dat de insluiting langer heeft geduurd dan in redelijkheid nodig was.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

IV Ten aanzien van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. Ook klaagt verzoeker erover dat de politie in de rapportage over zijn klacht de feiten onjuist heeft geformuleerd.

Beoordeling

2. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

3. In het kader van de behandeling van verzoekers klachten door het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost heeft de klachtbehandelaar op 30 mei 2005 een uitgebreide rapportage opgemaakt. Hierin waren opgenomen verklaringen van de verbalisanten L., S., Br., B. en PA. Ook bevatte de rapportage een uitgebreide verklaring van verzoeker van 19 mei 2005.

Afgezien van enkele minder relevante details wijkt deze verklaring inhoudelijk niet zodanig af van de overige verklaringen van verzoeker dat moet worden geconcludeerd dat de verklaringen onderling tegenstrijdig zijn.

Verzoeker kan zich niet vinden in de overige verklaringen en informatie zoals vastgelegd in de rapportage. Dat leidt echter niet tot de slotsom dat deze informatie om die reden onjuist is.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

V Ten aanzien van de korpsbeheerder

Bevindingen

1. Ten slotte klaagt verzoeker er over dat de korpsbeheerder niet op alle door hem ingediende klachten heeft beslist.

Beoordeling

2. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken.

3. Nadat verzoeker op 30 maart 2005 een klacht had ingediend bij de politie te Helmond heeft hij een dag later nogmaals een klacht ingediend bij de politie te Eindhoven.

Tijdens een gesprek met de klachtbehandelaar op 19 mei 2005 liet verzoeker weten dat de op 31 maart 2005 ingediende klacht buiten behandeling kon blijven.

De behandeling had daarna nog slechts betrekking op de klachten zoals die op het politiebureau van Helmond waren ingediend.

Niet is gebleken dat de korpsbeheerder in zijn brief van 7 juni 2005 klachtonderdelen buiten beschouwing heeft gelaten.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost is niet gegrond.

Onderzoek

Op 1 augustus 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer A. te Helmond, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost (de burgemeester van Eindhoven), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd aan vier betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Geen van de betrokken ambtenaren maakte van die gelegenheid gebruik.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te 's-Hertogenbosch over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De hoofdofficier van justitie maakte hiervan geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 1 augustus 2005, met bijlagen.

Klachtdossier van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost

Vervolgbrief van 28 oktober 2005 van verzoeker, met bijlagen.

Standpunt van 22 december 2005 van de korpsbeheerder, met bijlagen.

Reactie van 3 februari 2006 van verzoeker, met bijlage.

Brief van 18 april 2006 van de korpsbeheerder met nadere informatie.

Nadere reactie van 17 mei 2006 van verzoeker.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Politiewet 1993

Artikel 8, eerste lid

"De ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak is bevoegd in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening geweld te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt. Aan het gebruik van geweld gaat zo mogelijk een waarschuwing vooraf."

2. Huishoudelijk Reglement Ingesloten Arrestanten/passanten Helmond-Centrum

Artikel 32, eerste lid

"In het geval er aanwijzingen zijn dat een ingeslotene medische bijstand heeft dan wel er bij deze persoon medicijnen zijn aangetroffen, overlegt de ambtenaar met de arts. De ambtenaar overlegt eveneens met de arts indien de ingeslotene zelf om medische bijstand of medicijnen vraagt."

3a. Wetboek van Strafvordering

Artikel 57, eerste lid

"De officier van justitie of de hulpofficier voor wie de verdachte wordt geleid, of die zelf de verdachte heeft aangehouden, kan, na hem verhoord te hebben, bevelen dat hij tijdens het onderzoek ter beschikking van de justitie zal blijven en daarvoor op een in het bevel aangeduide plaats in verzekering zal worden gesteld. Inverzekeringstelling vindt plaats in het belang van het onderzoek, waaronder mede wordt verstaan het belang van het aan de

verdachte in persoon uitreiken van mededelingen over de strafzaak."

Artikel 58, eerste lid

"Het bevel tot inverzekeringstelling wordt slechts verleend in geval van een strafbaar feit waarvoor voorloopige hechtenis is toegelaten."

3b Wetboek van Strafrecht

Artikel 300

1". Mishandeling wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van de vierde categorie.

2. Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie.

3. Indien het feit de dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vierde categorie.

4. Met mishandeling wordt gelijkgesteld opzettelijke benadeling van de gezondheid.

5. Poging tot dit misdrijf is niet strafbaar."